

1. ILJA

Ilja legde teleurgesteld de telefoon neer. Sjoerd had zojuist afgebeld voor die avond en daar baalde ze enorm van. Ze had zich zo verheugd op een avondje samen met hem.

Al weken liepen ze elkaar mis en vanavond was ze vast- besloten de schade in te halen. Ze wilde zijn lievelings- gerecht maken en had alle boodschappen al in huis. Verder had ze een nieuw lingersetje gekocht in de kleur die hij spannend vond. Alle ingrediënten om er een geslaagde avond van te maken.

‘Wat een aanfluiting. Waarom zijn we ooit gaan samenwonen,’ vroeg ze zich hardop af.

Ze keek op de klok en zag dat haar middagpauze erop zat. Ze stond op, keek met een chagrijnig gezicht in de spiegel en stak haar tong uit naar haar spiegelbeeld. Ze moesten het er maar eens goed over hebben samen. Toen ze nog niet bij elkaar woonden, zagen ze elkaar vaker dan nu. Sinds drie jaar woonden Ilja en Sjoerd samen. Ze hadden een prachtig appartement in Amsterdam-Oost gekocht. Helemaal ingericht zoals ze beiden graag wilden: nieuwe keuken, nieuwe badkamer, prachtige houten vloer. Het appartement was een plaatje geworden.

Ilja kende Sjoerd nu vijf jaar en was nog steeds stapelgek op hem. Ze wilde dat hij ooit de vader van haar kinderen zou worden, en dat was iets wat ze nog nooit eerder bij een man gevoeld had. Met haar eenendertig

jaar vond ze dat ze niet al te lang meer moest wachten, maar Sjoerd was nog niet te porren voor het vaderschap.

Hij was vijf jaar ouder dan Ilja en vond de keus om samen te gaan wonen vooral makkelijk. Zijn bedje was gespreid, en dat was vele malen handiger voor hem dan alleen wonen. Elke avond stond zijn eten klaar, hoe laat hij ook thuis was, en zijn kleren werden gewassen en gestreken. Niet dat hij niets om Ilja gaf, maar of dit voor altijd was, wist hij niet, zo diep ging zijn gevoel niet voor haar. Maar zolang het op deze manier ging, vond hij het wel best.

Kinderen zag hij niet zitten.

Hij zag het om zich heen bij zijn vrienden gebeuren. Leuke baan, mooi huis, leuke vriendin of vrouw, een heerlijk leven. Op vakantie zo vaak je wilde, maar dan ineens kwam er een kind en zag hij zijn vrienden wegzakken in de dagelijkse sleur. Niet meer spontaan naar de kroeg of een nacht flink doorhalen omdat de kleine vroeg wakker zou worden. En oh wat schattig hoe ze zich ontwikkelen. Het kon Sjoerd weinig schelen of er een tandje aan zat te komen, de eerste pasjes gezet werden of ze uitzinnig waren omdat er voor het eerst op het potje gepoept was. Het interesseerde hem helemaal niets. Sterker nog, het maakte alleen maar dat hij meer afstand nam en op zoek ging naar mensen die meer aansloten bij wat hij wilde. Hij zag zijn vrienden nog wel met verjaardagen, maar dat was meer omdat Ilja een vrouw was die van dat soort dingen genoot en het

belangrijk vond dat soort verplichtingen bij te houden. Als het aan hem lag, sloeg hij dat gedeelte liever over. Maar voor de lieve vrede ging hij braaf met haar mee en deed alsof hij het leuk vond. Zijn eigen pleziertjes zocht hij op anderen momenten wel weer op.

Ilja merkte de laatste tijd wel vaker dat Sjoerd meer zijn eigen plan trok. Steeds vaker zei hij een afspraak tussen hen af. Soms vanwege zijn werk, soms vanwege een stapavond met collega's of een avondje sportschool.

Ze zou het hem eens op de man af vragen of het voor hem niet belangrijk genoeg was een avond samen met haar door te brengen. Op deze manier was de lol er voor haar ook wel af.

‘Hé, waar zit je met je gedachten?’ vroeg Kate.

Kate was haar collega, maar ook buiten werktijd zagen ze elkaar geregeld. Ze werkten al zes jaar samen en in die jaren had zich een mooie vriendschap ontwikkeld.

‘Oh jee, is het zo duidelijk?’ vroeg Ilja.

Kate keek haar vragend aan. Er waren nu geen klanten in de winkel, dus had Ilja tijd om haar onrustige gevoelens...